Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 14ης Ιανουαρίου 2016*

«Γεωργία — Επιστροφές κατά την εξαγωγή — Κρέας πουλερικών — Εκτελεστικός κανονισμός περί καθορισμού μηδενικών επιστροφών — Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονιστική πράξη η οποία δεν επάγεται εκτελεστικά μέτρα — Άμεσος επηρεασμός — Παραδεκτό — Άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 182/2011 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 164, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη»

Στην υπόθεση T-397/13,

Tilly-Sabco, με έδρα την Guerlesquin (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους R. Milchior, F. Le Roquais και S. Charbonnel, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενης από την

Doux SA, με έδρα τη Châteaulin (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον J. Vogel, δικηγόρο,

παρεμβαίνουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον D. Bianchi και την K. Skelly,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 689/2013 της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2013, για τον καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του κρέατος πουλερικών (ΕΕ L 196, σ. 13),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Dittrich (εισηγητή), πρόεδρο, J. Schwarcz και V. Tomljenović, δικαστές,

γραμματέας: S. Bukšek Tomac, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 22ας Απριλίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση [1]

Ιστορικό της διαφοράς

1 Η προσφεύγουσα Tilly-Sabco είναι εταιρία που δραστηριοποιείται, μεταξύ άλλων, στην εξαγωγή ολόκληρων κατεψυγμένων κοτόπουλων προς τις χώρες της Μέσης Ανατολής.

2 Με την παρούσα προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση πράξεως, με την οποία η Επιτροπή καθόρισε μηδενικό ποσό επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του κρέατος πουλερικών για τρεις κατηγορίες ολόκληρων κατεψυγμένων κοτόπουλων.

3 Οι αρχές οι οποίες διέπουν τις επιστροφές κατά την εξαγωγή διατυπώνονται στον κανονισμό (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα («Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ») (ΕΕ L 299, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε.

4 Το κεφάλαιο ΙΙΙ, «Εξαγωγές», του μέρους ΙΙΙ, «Συναλλαγές με τρίτες χώρες», του κανονισμού 1234/2007 περιλαμβάνει το τμήμα ΙΙ, «Επιστροφές κατά την εξαγωγή», το οποίο αφορά τις εν λόγω επιστροφές. Το άρθρο 162 του κανονισμού αυτού προβλέπει ότι, στον βαθμό που είναι αναγκαίο για να καταστούν δυνατές οι εξαγωγές με βάση τις συναλλαγματικές ισοτιμίες ή τις τιμές της διεθνούς αγοράς και εντός των ορίων που απορρέουν από συμφωνίες οι οποίες συνάπτονται δυνάμει του άρθρου 218 ΣΛΕΕ, η διαφορά μεταξύ των εν λόγω συναλλαγματικών ισοτιμιών ή των τιμών αυτών και των τιμών στην Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να καλύπτεται με τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα προϊόντα που υπάγονται, μεταξύ άλλων, στον τομέα του κρέατος των πουλερικών.

5 Κατά το άρθρο 164, παράγραφος 1, του κανονισμού 1234/2007, οι επιστροφές κατά την εξαγωγή είναι οι ίδιες για ολόκληρη την Ένωση. Κατά τη δεύτερη παράγραφο του ίδιου αυτού άρθρου, οι επιστροφές καθορίζονται από την Επιτροπή και μπορούν να καθορίζονται τακτικά ή, για ορισμένα προϊόντα, μέσω διαγωνισμού. Η παράγραφος αυτή προβλέπει επίσης ότι, εκτός των περιπτώσεων καθορισμού με διαγωνισμό, ο κατάλογος των προϊόντων για τα οποία χορηγείται επιστροφή κατά την εξαγωγή και το ποσό της επιστροφής καθορίζονται τουλάχιστον μία φορά ανά τρίμηνο.

[παραλειπόμενα]

10 Με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 689/2013, της 18ης Ιουλίου 2013, για τον καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του κρέατος πουλερικών (ΕΕ L 196, σ. 13, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), η Επιτροπή καθόρισε, μεταξύ άλλων, μηδενικό ποσό επιστροφών κατά την εξαγωγή για τρεις κατηγορίες κατεψυγμένων κοτόπουλων, των οποίων οι κωδικοί είναι 0207 12 10 99 00, 0207 12 90 9190 και 0207 12 90 9990.

11 Το ποσό των επιστροφών για τα έξι λοιπά προϊόντα —κυρίως νεοσσούς— το οποίο επαναλαμβάνεται στο παράρτημα του προσβαλλόμενου κανονισμού και είχε καθορισθεί στο μηδέν με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1056/2011 της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2011, για τον καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του κρέατος πουλερικών (ΕΕ L 276, σ. 31), δεν τροποποιήθηκε.

12 Κατά το παράρτημα του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι τόποι προορισμού τους οποίους αφορούν οι επιστροφές κατά την εξαγωγή είναι, μεταξύ άλλων, χώρες της Μέσης Ανατολής.

13 Περαιτέρω, ο προσβαλλόμενος κανονισμός κατήργησε τον κανονισμό 360/2013, ο οποίος καθόριζε μέχρι τότε το επίπεδο των επιστροφών για τον επίμαχο τομέα.

1 — Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις της παρούσας αποφάσεως των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

[παραλειπόμενα]

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

17 Η προσφεύγουσα, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Αυγούστου 2013, άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

18 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε την ίδια ημέρα στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων με την οποία ζήτησε από τον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου την αναστολή εκτελέσεως του προσβαλλομένου κανονισμού, μέχρι την έκδοση της αποφάσεως περί περατώσεως της κύριας δίκης. Με διάταξη της 29ης Αυγούστου 2013, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου επέτρεψε στη Γαλλική Δημοκρατία να παρέμβει στην υπόθεση ασφαλιστικών μέτρων προς στήριξη των αιτημάτων της προσφεύγουσας. Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου απέρριψε την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων με διάταξη της 26ης Σεπτεμβρίου 2013, Tilly-Sabco κατά Επιτροπής (T-397/13, Συλλογή, EU:T:2013:502), και επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.

19 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 15 Νοεμβρίου 2013, η Doux SA, εταιρία η οποία επίσης δραστηριοποιείται, μεταξύ άλλων, στην εξαγωγή ολόκληρων κατεψυγμένων κοτόπουλων προς τις χώρες της Μέσης Ανατολής, ζήτησε να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων της προσφεύγουσας στην κύρια δίκη. Με διάταξη της 7ης Απριλίου 2006, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου δέχθηκε την παρέμβαση αυτή.

20 Η προσφεύγουσα ζήτησε να μην κοινοποιηθούν στην παρεμβαίνουσα ορισμένα εμπιστευτικά στοιχεία που εκτίθενται στο υπόμνημα απαντήσεως καθώς και στα παραρτήματα. Στην παρεμβαίνουσα κοινοποιήθηκαν μόνον τα προσκομισθέντα από την προσφεύγουσα μη εμπιστευτικά κείμενα των εν λόγω δικογράφων και παραρτημάτων. Η παρεμβαίνουσα δεν προέβαλε ενστάσεις επί του ζητήματος αυτού.

21 Η παρεμβαίνουσα κατέθεσε το υπόμνημά της παρεμβάσεως εμπροθέσμως και η Επιτροπή υπέβαλε παρατηρήσεις επ' αυτού επίσης εμπροθέσμως. Η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε συναφώς παρατηρήσεις εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

22 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, ως μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991, κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν γραπτώς σε ερωτήσεις και ζήτησε από την Επιτροπή να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα. Οι διάδικοι συμμορφώθηκαν εμπροθέσμως στα αιτήματα αυτά.

23 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

24 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή ακυρώσεως την οποία άσκησε η προσφεύγουσα κατά του προσβαλλόμενου κανονισμού·

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

25 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη ή ως αβάσιμη·

— να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

26 Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν, ο πρώτος, παράβαση ουσιώδους τύπου και καταστρατήγηση διαδικασίας, ο δεύτερος, διαδικαστική πλημμέλεια και αναρμοδιότητα, ο τρίτος, έλλειψη αιτιολογίας, ο τέταρτος, παράβαση νόμου ή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και, ο πέμπτος, παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

27 Η Επιτροπή, χωρίς να εγείρει τυπικώς ένσταση ελλείψεως απαραδέκτου, ισχυρίζεται ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη. Φρονεί ότι η προσφεύγουσα δεν νομιμοποιείται ενεργητικά διότι, κατά την άποψη της Επιτροπής, δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

I— *Επί του παραδεκτού*

28 Η προσφεύγουσα, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, διατείνεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αποτελεί κανονιστική πράξη η οποία την αφορά άμεσα και δεν επάγεται εκτελεστικά μέτρα, σύμφωνα με την τρίτη περίπτωση του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Επικουρικώς, ισχυρίζεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός την αφορά άμεσα και ατομικά κατά την έννοια της δεύτερης περιπτώσεως του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

29 Καταρχάς πρέπει να εξετασθεί αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός αποτελεί κανονιστική πράξη η οποία αφορά άμεσα την προσφεύγουσα και δεν επάγεται εκτελεστικά μέτρα.

A— *Επί της υπάρξεως κανονιστικής πράξεως*

30 Όσον αφορά, καταρχάς, το ζήτημα αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός αποτελεί κανονιστική πράξη, σύμφωνα με την τρίτη περίπτωση του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, υπενθυμίζεται ότι η έννοια της κανονιστικής πράξεως κατά τη διάταξη αυτή πρέπει να νοηθεί ως αφορώσα κάθε πράξη γενικής ισχύος εκτός από τις νομοθετικές πράξεις [απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2013, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου C-583/11 P, Συλλογή, EU:C:2013:625, σκέψη 61· διάταξη της 6ης Σεπτεμβρίου 2011, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου T-18/10, Συλλογή, EU:T:2011:419, σκέψη 56, και απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2011, Microban International και Microban (Europe) κατά Επιτροπής, T-262/10, Συλλογή, EU:T:2011:623, σκέψη 21].

31 Όπως ορθώς τονίζει η προσφεύγουσα, πρόκειται για πράξη γενικής ισχύος όταν εφαρμόζεται σε αντικειμενικώς καθοριζόμενες καταστάσεις και συνεπάγεται έννομα αποτελέσματα για κατηγορίες προσώπων τα οποία αφορά γενικώς και αφηρημένως [διάταξη της 8ης Απριλίου 2008, Saint-Gobain Glass Deutschland κατά Επιτροπής, C-503/07 P , Συλλογή, EU:C:2008:207, σκέψη 71, και απόφαση Microban International και Microban (Europe) κατά Επιτροπής, σκέψη 30 ανωτέρω, EU:T:2011:623, σκέψη 23]. Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός έχει γενική ισχύ, διότι έχει ως αντικείμενο τον καθορισμό του ποσού των επιστροφών κατά την εξαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται σε κατηγορία επιχειρηματιών καθοριζόμενη κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο, ήτοι σε όλους τους επιχειρηματίες που εξάγουν τα επίμαχα προϊόντα προς τις χώρες τις οποίες αφορά ο εν λόγω κανονισμός.

32 Δεδομένου ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν εκδόθηκε σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ούτε σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία κατά το άρθρο 289, παράγραφοι 1 έως 3, ΣΛΕΕ (βλ., συναφώς, διάταξη της 4ης Ιουνίου 2012, Eurofer κατά Επιτροπής, T-381/11, Συλλογή, EU:T:2012:273, σκέψη 44), αποτελεί κανονιστική πράξη κατά την τρίτη περίπτωση του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

33 Εξάλλου, η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι κανονιστική πράξη.

Β— *Επί του ζητήματος αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά άμεσα την προσφεύγουσα*

34 Δεν συντρέχει κανένας λόγος να ερμηνευθεί η έννοια του άμεσου επηρεασμού, όπως απαιτείται όταν πρόκειται για κανονιστικές πράξεις στο πλαίσιο της τρίτης περιπτώσεως του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κατά τρόπο διαφορετικό από εκείνον κατά τον οποίο ερμηνεύεται στο πλαίσιο της δεύτερης περιπτώσεως του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, ήτοι όσον αφορά πράξεις που αφορούν «άμεσα και ατομικά» φυσικό ή νομικό πρόσωπο (βλ., συναφώς, προτάσεις της γενικής εισαγγελέα J. Kokott στην υπόθεση Telefónica κατά Επιτροπής, C-274/12 P, Συλλογή, EU:C:2013:204, σημείο 59).

35 Η προϋπόθεση του άμεσου επηρεασμού απαιτεί, πρώτον, το αμφισβητούμενο μέτρο να παράγει άμεσα αποτελέσματα στην έννομη κατάσταση του ιδιώτη και, δεύτερον, να μην καταλείπει καμία εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες του μέτρου αυτού, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, καθόσον αυτή έχει καθαρά αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικώς από την αμφισβητούμενη ρύθμιση χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλόμενων κανόνων [βλ. απόφαση Microban International και Microban (Europe) κατά Επιτροπής, σκέψη 30 ανωτέρω, EU:T:2011:623, σκέψη 27 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

36 Εν προκειμένω, ο προσβαλλόμενος κανονισμός παράγει άμεσο έννομο αποτέλεσμα επί της καταστάσεως της προσφεύγουσας, υπό την έννοια ότι η προσφεύγουσα δεν δικαιούται πλέον επιστροφών κατά την εξαγωγή σε ποσό άνω του μηδενός για την εξαγωγή κατεψυγμένων ολόκληρων κοτόπουλων προς τις χώρες της Μέσης Ανατολής. Εφόσον με τον προσβαλλόμενο κανονισμό καθορίστηκε μηδενικό ποσό επιστροφών κατά την εξαγωγή, ο κανονισμός αυτός δεν καταλείπει συναφώς κανένα περιθώριο εκτιμήσεως στις επιφορτισμένες με τη χορήγηση των επιστροφών εθνικές αρχές. Ακόμα και αν εθνική αρχή χορηγήσει επιστροφή κατά την εξαγωγή, η επιστροφή αυτή θα καθοριστεί αυτομάτως σε μηδενικό ποσό, καθόσον ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν καταλείπει κανένα περιθώριο εκτιμήσεως στις εθνικές αρχές περί καθορισμού επιστροφής κατά την εξαγωγή σε ποσό άνω του μηδενός.

37 Επομένως, η προσφεύγουσα θίγεται άμεσα από τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

38 Εξάλλου, η Επιτροπή επιβεβαίωσε, απαντώντας σε σχετική ερώτηση κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι δεν αμφισβητεί ότι η προσφεύγουσα θίγεται άμεσα, όπερ σημειώθηκε στα πρακτικά της εν λόγω συζητήσεως.

Γ— *Επί της υπάρξεως πράξεως η οποία δεν επάγεται εκτελεστικά μέτρα*

39 Η έννοια των κανονιστικών πράξεων που δεν περιλαμβάνουν εκτελεστικά μέτρα κατά την τελευταία φράση του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνεύεται με γνώμονα τον σκοπό της διατάξεως αυτής, ο οποίος είναι, όπως προκύπτει από το ιστορικό της θεσπίσεώς της, να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να πρέπει ο ιδιώτης να παραβεί τον νόμο για να έχει πρόσβαση στη δικαιοσύνη. Όταν μια κανονιστική πράξη παράγει άμεσα αποτελέσματα στην έννομη κατάσταση ενός φυσικού ή νομικού προσώπου χωρίς να απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα, το πρόσωπο αυτό θα διέτρεχε τον κίνδυνο να στερηθεί την αποτελεσματική δικαστική προστασία αν δεν διέθετε ένδικο βοήθημα το οποίο να μπορούσε να ασκήσει απευθείας ενώπιον του δικαστή της Ένωσης προς αμφισβήτηση της

νομιμότητας της συγκεκριμένης κανονιστικής πράξεως. Πράγματι, ελλείψει εκτελεστικών μέτρων, το φυσικό ή το νομικό πρόσωπο, μολονότι η επίμαχη πράξη το αφορά άμεσα, θα μπορούσε να εξασφαλίσει τον δικαστικό της έλεγχο μόνον αφότου θα παρέβαινε τις διατάξεις της, επικαλούμενο ότι αυτές είναι παράνομες στο πλαίσιο της επακόλουθης διαδικασίας εναντίον του ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων (απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2013, Telefónica κατά Επιτροπής, C-274/12 P, Συλλογή, EU:C:2013:852, σκέψη 27).

40 Το Δικαστήριο διευκρίνισε επίσης ότι, στην περίπτωση κατά την οποία για την εφαρμογή μιας κανονιστικής πράξεως απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα, ο δικαστικός έλεγχος της τηρήσεως της έννομης τάξης της Ένωσης διασφαλίζεται ανεξαρτήτως του αν τα οικεία μέτρα προέρχονται από την Ένωση ή από τα κράτη μέλη. Τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία δεν μπορούν, λόγω των προϋποθέσεων παραδεκτού του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, να προσβάλουν απευθείας ενώπιον του δικαστή της Ένωσης μια κανονιστική πράξη της Ένωσης, προστατεύονται από την εις βάρος τους εφαρμογή της συγκεκριμένης πράξεως με τη δυνατότητα να προσβάλουν τα μέτρα που απαιτείται να ληφθούν προς εκτέλεση της πράξεως αυτής (απόφαση Telefónica κατά Επιτροπής, σκέψη 39 ανωτέρω, EU:C:2013:852, σκέψη 28).

41 Προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον μια κανονιστική πράξη επάγεται εκτελεστικά μέτρα, πρέπει να εξετάζεται η κατάσταση του προσώπου που επικαλείται το δικαίωμα προσφυγής δυνάμει της τρίτης περιπτώσεως του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Είναι, επομένως, αδιάφορο αν η επίμαχη πράξη επάγεται εκτελεστικά μέτρα που αφορούν άλλους πολίτες. Εξάλλου, η εξέταση πρέπει να γίνεται αποκλειστικά με βάση το αντικείμενο της προσφυγής (απόφαση Telefónica κατά Επιτροπής, σκέψη 39 ανωτέρω, EU:C:2013:852, σκέψεις 30 και 31).

42 Καίτοι από την παρατεθείσα στη σκέψη 39 ανωτέρω νομολογία προκύπτει ότι η έννοια των κανονιστικών πράξεων που δεν επάγονται εκτελεστικά μέτρα πρέπει να ερμηνεύεται με γνώμονα τον σκοπό της διατάξεως αυτής, ο οποίος συνίσταται στη διασφάλιση αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, τούτο πάντως δεν σημαίνει ότι η έννοια αυτή πρέπει να εξετάζεται αποκλειστικώς υπό το πρίσμα του σκοπού αυτού. Πράγματι, η κρίση περί του κατά πόσον πληρούται ένα αντικειμενικό κριτήριο περί του παραδεκτού, ήτοι η προϋπόθεση υπάρξεως κανονιστικής πράξεως η οποία επάγεται εκτελεστικά μέτρα, δεν μπορεί να στηριχθεί αποκλειστικώς και μόνον στην εξέταση του ζητήματος κατά πόσον ο προσφεύγων απολαύει αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.

43 Λαμβανομένου υπόψη του γράμματος της τρίτης περιπτώσεως του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, πρέπει επίσης να εξετασθεί αν η επίμαχη κανονιστική πράξη «[απαιτεί τη λήψη]» εκτελεστικών μέτρων για την εφαρμογή της. Τούτο σημαίνει ότι εκτελεστικά μέτρα κατά την έννοια της διατάξεως αυτής μπορούν να αποτελέσουν μόνον μέτρα τα οποία λαμβάνουν τα όργανα ή οι οργανισμοί της Ένωσης ή οι εθνικές αρχές κατά τη συνήθη πρακτική. Αν, κατά τη συνήθη πρακτική, τα όργανα ή οι οργανισμοί της Ένωσης και οι εθνικές αρχές δεν λαμβάνουν κανένα μέτρο για την εφαρμογή της κανονιστικής πράξεως και για την εξειδίκευση των συνεπειών της για έκαστο των οικείων επιχειρηματιών, η εν λόγω κανονιστική πράξη δεν «[απαιτεί τη λήψη]» εκτελεστικών μέτρων.

44 Σημειωτέον ότι, κατά το γράμμα της τρίτης περιπτώσεως του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, δεν αρκεί η κανονιστική πράξη «να ενδέχεται να [απαιτεί τη λήψη]» εκτελεστικών μέτρων, αλλά πρέπει να την «[απαιτεί]».

45 Η διατύπωση της τρίτης περιπτώσεως του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, σε άλλες γλωσσικές αποδόσεις της Συνθήκης ΛΕΕ πέραν της γαλλικής γλώσσας, όπως στην αγγλική (does not entail implementing measures) ή στη γερμανική (keine Durchführungsmaßnahmen nach sich ziehen), επιβεβαιώνει ότι πρόκειται για μέτρα τα οποία είναι φυσικά επακόλουθα κανονιστικής πράξεως. Δεν αρκεί ένας επιχειρηματίας να έχει τη δυνατότητα να υποχρεώσει, τεχνηέντως, τη διοίκηση να λάβει μέτρο δυνάμενο να προσβληθεί με προσφυγή, διότι το μέτρο αυτό δεν συνιστά μέτρο του οποίου «[τη λήψη απαιτεί]» η κανονιστική πράξη.

46 Επομένως, πρέπει να εξετασθεί κατά πόσον, κατά τη συνήθη πρακτική, οι αρχές θα λάβουν μέτρα για να θέσουν σε εφαρμογή τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

47 Κατά το άρθρο 167, παράγραφος 1, του κανονισμού 1234/2007, χορηγείται επιστροφή κατά την εξαγωγή μόνον ύστερα από σχετική αίτηση και με την προσκόμιση πιστοποιητικού εξαγωγής. Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 612/2009 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 2009, για τις κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 186, σ. 1), προβλέπει ότι, εκτός από την περίπτωση εξαγωγής εμπορευμάτων, το δικαίωμα για επιστροφή εξαρτάται από την υποβολή πιστοποιητικού εξαγωγής που συνεπάγεται προκαθορισμό της επιστροφής. Όπως τονίζει η Επιτροπή, η αίτηση πρέπει να υποβληθεί ενώπιον των εθνικών αρχών και το πιστοποιητικό εξαγωγής που συνεπάγεται προκαθορισμό της επιστροφής χορηγείται επίσης από τις εθνικές αρχές.

48 Εξάλλου, κατά το άρθρο 46, παράγραφος 1, του κανονισμού 612/2009, η επιστροφή πληρώνεται μόνο, μετά από ειδική αίτηση του εξαγωγέα, από το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου έχει γίνει αποδεκτή η διασάφηση εξαγωγής.

49 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β′, σημείο ii, του κανονισμού (ΕΚ) 376/2008 της Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 2008, για τις κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 114, σ. 3), πιστοποιητικό προσκομίζεται σε περίπτωση εξαγωγής για «τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 162, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007, για τα οποία έχει οριστεί επιστροφή κατά την εξαγωγή, ακόμη και μηδενική, ή φόρος εξαγωγής».

50 Περαιτέρω, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 4, του κανονισμού 376/2008, «[γ]ια την εφαρμογή του καθεστώτος έκδοσης αδειών εξαγωγής και πιστοποιητικών προκαθορισμού που αναφέρονται στην παράγραφο 1, σε περίπτωση που έχει οριστεί επιστροφή για προϊόντα που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα II, μέρος II, και ο εμπορευόμενος δεν υποβάλλει αίτηση για την επιστροφή, τότε ο τελευταίος δεν υποχρεούται να προσκομίσει άδεια ή πιστοποιητικό για την εξαγωγή των συναφών προϊόντων».

51 Εν προκειμένω, συνομολογείται μεταξύ των διαδίκων ότι δεν υφίστατο καμία υποχρέωση λήψεως πιστοποιητικού εξαγωγής για τα επίμαχα προϊόντα προκειμένου να μπορούν να εξαχθούν χωρίς επιστροφές κατά την εξαγωγή.

52 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, ακόμα και όταν κανονισμός καθορίζει μηδενικές επιστροφές κατά την εξαγωγή, «ουδείς εμποδίζει» έναν επιχειρηματία να υποβάλει αίτηση χορηγήσεως πιστοποιητικού εξαγωγής, διότι, με τη χορήγηση πιστοποιητικού εξαγωγής, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 376/2008, προσδιορίζεται το δικαίωμα εξαγωγής και προστατεύεται ο επιχειρηματίας από κάθε κίνδυνο σε περίπτωση κατά την οποία η Ένωση αποφασίσει να επιβάλει πρόσθετο δασμό, απαγόρευση εξαγωγής ή κάθε άλλο παρεμφερές μέτρο.

53 Πάντως, το κρίσιμο ερώτημα για να καθορισθεί αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός «[απαιτεί τη λήψη]» εκτελεστικών μέτρων δεν είναι κατά πόσον οι οικείοι επιχειρηματίες κωλύονται να ζητήσουν πιστοποιητικό εξαγωγής με προκαθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή, αλλά κατά πόσον, κατά τη συνήθη πρακτική, οι επιχειρηματίες υποβάλλουν τέτοιες αιτήσεις.

54 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, δεδομένου ότι δεν είναι υποχρεωτική η λήψη πιστοποιητικού εξαγωγής και οι δυνάμενες να καθορισθούν επιστροφές κατά την εξαγωγή είναι εν πάση περιπτώσει μηδενικές, κατά τη συνήθη πρακτική, οι οικείοι επιχειρηματίες δεν υποβάλλουν ενώπιον των εθνικών αρχών αιτήσεις χορηγήσεως πιστοποιητικού εξαγωγής με προκαθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή.

55 Ορθώς η προσφεύγουσα τονίζει, με το υπόμνημα απαντήσεως, ότι ο κίνδυνος επιβολής εξαγωγικού δασμού, ή και απαγορεύσεως εξαγωγής, μεταξύ της ημερομηνίας αιτήσεως χορηγήσεως πιστοποιητικού εξαγωγής και της καθεαυτής εξαγωγής, ήταν θεωρητικός το 2013 στον επίμαχο τομέα. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι, μέχρι την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, για τα επίμαχα προϊόντα είχαν χορηγηθεί επιστροφές κατά την εξαγωγή σε ποσό άνω του μηδενός, δεν διαφαινόταν ότι στο εγγύς μέλλον η Επιτροπή θα θεσπίσει εξαγωγικό δασμό ή θα επιβάλει απαγόρευση εξαγωγής. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν ισχυρίζεται ότι υπήρχε τέτοιος κίνδυνος.

56 Περαιτέρω, η Επιτροπή παραδέχεται ότι, στον τομέα των πουλερικών, δεν υπήρξαν αιτήσεις χορηγήσεως πιστοποιητικών εξαγωγής μετά τον καθορισμό μηδενικών επιστροφών με τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

57 Καθόσον η Επιτροπή τονίζει ότι, στους τομείς των δημητριακών και της ζάχαρης, υπήρξαν αιτήσεις χορηγήσεως πιστοποιητικών εξαγωγής παρά τον καθορισμό μηδενικού ποσού επιστροφών κατά την εξαγωγή, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή δεν προσκόμισε κανένα λεπτομερές στοιχείο βάσει του οποίου να μπορούν να αποτιμηθούν οι λόγοι για τους οποίους επιχειρηματίες σε άλλους τομείς υπέβαλαν τέτοιες αιτήσεις και να εκτιμηθεί αν η κατάσταση στον τομέα του κρέατος πουλερικών ήταν συγκρίσιμη. Επιπλέον, η Επιτροπή παραδέχθηκε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι δεν υπήρχαν πρόσφατα παραδείγματα τέτοιας πρακτικής.

58 Λόγω του καθορισμού μηδενικού ποσού επιστροφών κατά την εξαγωγή και ελλείψει υποχρεώσεως προσκομίσεως πιστοποιητικού εξαγωγής για την εξαγωγή των επίμαχων προϊόντων, κατά τη συνήθη πρακτική, δεν θα υποβληθεί καμία αίτηση χορηγήσεως πιστοποιητικού εξαγωγής ενώπιον των εθνικών αρχών. Ελλείψει αιτήσεων χορηγήσεως πιστοποιητικών εξαγωγής με προκαθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή, οι εθνικές αρχές δεν θα λάβουν κανένα μέτρο για τη θέση σε εφαρμογή του προσβαλλόμενου κανονισμού. Επομένως, οι αρχές αυτές, κατά τη συνήθη πρακτική, δεν θα λάβουν τέτοια μέτρα. Συνεπώς, δεν θα υπάρξει κανένα μέτρο εξειδικεύσεως των συνεπειών που έχει ο προσβαλλόμενος κανονισμός για τους διαφόρους εμπλεκόμενους επιχειρηματίες.

59 Δεν θα ήταν εύλογο να θεωρηθεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός επάγεται εκτελεστικά μέτρα για τον λόγο και μόνον ότι οι επιχειρηματίες μπορούν να υποβάλλουν αιτήσεις χορηγήσεως πιστοποιητικών εξαγωγής με προκαθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή και, επομένως, να υποχρεώνουν τις εθνικές αρχές να λαμβάνουν εκτελεστικά μέτρα του προσβαλλόμενου κανονισμού, ήτοι τη χορήγηση μηδενικών επιστροφών κατά την εξαγωγή. Πράγματι, οι επιχειρηματίες δεν έχουν κανένα λόγο να προβούν σε υποβολή αιτήσεων και, επομένως, δεν θα το πράξουν κατά τη συνήθη πρακτική.

60 Η Επιτροπή δέχεται ότι μπορεί να φαίνεται υπερβολικό να απαιτείται από επιχειρηματία η υποβολή αιτήσεως χορηγήσεως πιστοποιητικού εξαγωγής με μοναδικό σκοπό την πρόσβαση στη δικαιοσύνη. Παραδέχεται επίσης, απαντώντας σε γραπτή ερώτηση υποβληθείσα συναφώς από το Γενικό Δικαστήριο, ότι, «έως έναν ορισμένο βαθμό», καθορισμός μηδενικών επιστροφών κατά την εξαγωγή σε κανονισμό συνιστά πράξη η οποία, κατά τη συνήθη πρακτική, δεν συνεπάγεται την έκδοση καμίας πράξεως από τις αρχές για την εφαρμογή της, διότι ένας επιχειρηματίας δεν χρειάζεται a priori καμία πράξη για να μπορεί να εξάγει χωρίς να λαμβάνει επιστροφές.

61 Πάντως, η Επιτροπή φρονεί ότι, στην προκειμένη περίπτωση, η εκτελεστική πράξη, η οποία υπό κανονικές συνθήκες δεν θα ζητείτο, μπορούσε να ζητηθεί ακριβώς για να καταστεί δυνατή η πρόσβαση στη δικαιοσύνη. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η προσφεύγουσα θα μπορούσε να έχει ζητήσει πιστοποιητικό εξαγωγής το οποίο θα δημιουργούσε δικαίωμα επιστροφής κατά την εξαγωγή μηδενικού ποσού και θα μπορούσε, αφού αποδείκνυε την εξαγωγή των αναφερομένων στο πιστοποιητικό προϊόντων, να αμφισβητήσει ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων τη χορήγηση επιστροφής μηδενικού ποσού, επικαλούμενη την προβαλλόμενη παρανομία του προσβαλλόμενου κανονισμού.

62 Εντούτοις, ακριβώς το γεγονός υποβολής αιτήσεως ενώπιον εθνικής αρχής με μοναδικό σκοπό την πρόσβαση στη δικαιοσύνη επάγεται ότι η αίτηση αυτή δεν θα υποβληθεί κατά τη συνήθη πρακτική. Δεδομένου ότι η εθνική αρχή δεν έχει άλλη επιλογή παρά να καθορίσει μηδενικές επιστροφές, ο εξαγωγέας δεν μπορεί να έχει κανένα συμφέρον, υπό τις συνθήκες αυτές, για καθορισμό των επιστροφών από την εθνική αρχή, εκτός της περιπτώσεως κατά την οποία θα επιτύχει, «τεχνηέντως», την έκδοση πράξεως δυνάμενης να προσβληθεί με προσφυγή.

63 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν «[απαιτεί τη λήψη]» εκτελεστικών μέτρων.

64 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα της Επιτροπής ότι είναι παράδοξο να εξαρτάται το παραδεκτό προσφυγής από το επίπεδο των επιστροφών και να θεωρείται ότι, σε περίπτωση καθορισμού μηδενικών επιστροφών, ο κανονισμός δεν επάγεται εκτελεστικά μέτρα ενώ, σε περίπτωση καθορισμού επιστροφών σε ποσό άνω του μηδενός, πράξη δυνάμενη να προσβληθεί είναι η εκτελεστική σε εθνικό επίπεδο πράξη.

65 Πράγματι, το ζήτημα κατά πόσον κανονιστική πράξη επάγεται εκτελεστικά μέτρα πρέπει να εξετάζεται λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως. Υπενθυμίζεται ότι, για να εκτιμηθεί κατά πόσον κανονιστική πράξη επάγεται εκτελεστικά μέτρα, πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη σημασία στη θέση του προσώπου που επικαλείται το δικαίωμα προσφυγής (βλ. σκέψη 41 ανωτέρω). Επομένως, είναι δυνατό ο ίδιος κανονισμός να μπορεί να προσβληθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου από ορισμένους επιχειρηματίες, διότι τους αφορά άμεσα και δεν επάγεται εκτελεστικά μέτρα έναντι αυτών, ενώ την απαιτεί έναντι άλλων επιχειρηματιών. Κατά μείζονα λόγο, δεν αποκλείεται κανονισμός περί καθορισμού μηδενικών επιστροφών να μην επάγεται εκτελεστικά μέτρα, ενώ την απαιτεί «παρεμφερής» κανονισμός περί καθορισμού επιστροφών σε ποσό άνω του μηδενός.

66 Επομένως, δεν απαιτείται να εξετασθεί η βασιμότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας περί του ότι, ακόμα και αν είχε ζητήσει πιστοποιητικό εξαγωγής με προκαθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή, δεν θα είχε μπορέσει, εν πάση περιπτώσει, να αμφισβητήσει ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων την εκδοθείσα σε εθνικό επίπεδο πράξη περί χορηγήσεως μηδενικών επιστροφών κατά την εξαγωγή.

67 Παρέλκει επίσης η εξέταση των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας περί του ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός την αφορά ατομικά.

68 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή, διότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αποτελεί κανονιστική πράξη η οποία αφορά άμεσα την προσφεύγουσα και δεν επάγεται εκτελεστικά μέτρα.

II – *Επί της ουσίας*

Α— *Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως ο οποίος αφορά παράβαση ουσιώδους τύπου και καταστρατήγηση της διαδικασίας*

69 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως χωρίζεται σε δύο σκέλη. Το πρώτο σκέλος αφορά μη τήρηση της διαδικασίας του κανονισμού (ΕΕ) 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55, σ. 13), και, το δεύτερο σκέλος, αντίφαση μεταξύ της ακολουθηθείσας διαδικασίας και των αιτιολογικών αναφορών που περιλαμβάνει το επίμαχο κείμενο.

1. Επί του πρώτου σκέλους το οποίο αφορά μη τήρηση της διαδικασίας του κανονισμού 182/2011

70 Η προσφεύγουσα, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, φρονεί ότι, υποβάλλοντας το σχέδιο του προσβαλλόμενου κανονισμού για πρώτη φορά κατά τη συνεδρίαση της επιτροπής διαχειρίσεως, η Επιτροπή δεν τήρησε τους κανόνες που προβλέπονται από το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 182/2011. Η Επιτροπή δεν παρέσχε στα μέλη της επιτροπής διαχειρίσεως όλα τα στοιχεία που θα τους έδιναν «έγκαιρα και πραγματικά δυνατότητες να εξετάσουν το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και να εκφράσουν τις απόψεις τους», κατά το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 182/2011.

71 Η Επιτροπή αμφισβητεί την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας και της παρεμβαίνουσας.

72 Επισημαίνεται, καταρχάς, ότι η προσφεύγουσα αρχικώς διευκρίνισε ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορούσε στο σύνολό του καταστρατήγηση διαδικασίας.

73 Πάντως, με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, παράβαση ουσιώδους τύπου, εφόσον η Επιτροπή δεν τήρησε, κατά τη διαβούλευση με την επιτροπή διαχειρίσεως, τη διαδικασία του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 182/2011. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε ότι το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως αφορούσε στην πραγματικότητα παράβαση ουσιώδους τύπου, όπερ σημειώθηκε στα πρακτικά της επ' ακροατηρίου συζητήσεως.

α) Επί της προβαλλόμενης παραβιάσεως διαδικαστικών διατάξεων

74 Κατά το άρθρο 195 του κανονισμού 1234/2007, η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή διαχειρίσεως. Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 182/2011, η επιτροπή συγκροτείται από εκπροσώπους των κρατών μελών και προεδρεύει ο εκπρόσωπος της Επιτροπής.

75 Το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 182/2011 έχει ως εξής:

«Ο πρόεδρος υποβάλλει στην επιτροπή το σχέδιο εκτελεστικής πράξης που είναι προς έκδοση από την Επιτροπή.

Πλην δεόντως αιτιολογημένων περιπτώσεων, ο πρόεδρος συγκαλεί συνεδρίαση τουλάχιστον 14 ημέρες μετά την υποβολή του σχεδίου εκτελεστικής πράξης και του σχεδίου ημερήσιας διάταξης στην επιτροπή. Η επιτροπή εκδίδει τη γνώμη της σχετικά με το σχέδιο εκτελεστικής πράξης εντός προθεσμίας την οποία μπορεί να καθορίσει ο πρόεδρος σύμφωνα με το επείγον του θέματος. Οι προθεσμίες χαρακτηρίζονται από αναλογικότητα και παρέχουν έγκαιρα και πραγματικά στα μέλη της επιτροπής δυνατότητες να εξετάσουν το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και να εκφράσουν τις απόψεις τους.»

76 Όπως διευκρίνισε η Επιτροπή, η διαδικασία διαβουλεύσεως με την επιτροπή διαχειρίσεως διεξήχθη ως εξής. Στις 16 Ιουλίου, δηλαδή δύο ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της επιτροπής διαχειρίσεως, η Επιτροπή απέστειλε με ηλεκτρονικό μήνυμα στα μέλη της επιτροπής διαχειρίσεως έγγραφο με τίτλο «EU Mark and situation for poultry» (Κατάσταση στην αγορά πουλερικών της Ένωσης, στο εξής: έγγραφο που υποβλήθηκε στην επιτροπή διαχειρίσεως).

77 Κατά τη διάρκεια του πρωινού της συνεδριάσεως της επιτροπής διαχειρίσεως της 18ης Ιουλίου 2013, η Επιτροπή παρουσίασε την κατάσταση της αγοράς πουλερικών. Η συνεδρίαση αυτή συνεχίστηκε το απόγευμα και μετά τις 13.00 η Επιτροπή υπέβαλε στην επιτροπή διαχειρίσεως το σχέδιο του προσβαλλομένου κανονισμού. Επρόκειτο για τυποποιημένο κανονισμό με επικαιροποιημένα μόνον τα

αριθμητικά στοιχεία. Ειδικότερα, επρόκειτο για φωτοτυπία του προηγούμενου κανονισμού περί καθορισμού των επιστροφών κατά την εξαγωγή, στον οποίο είχαν διαγραφεί με μολύβι οι σχετικές με τα ποσά των επιστροφών αναφορές.

78 Στη συνέχεια, το σχέδιο του προσβαλλόμενου κανονισμού ετέθη σε ψηφοφορία. Ο γενικός διευθυντής γεωργίας και αγροτικής αναπτύξεως ολοκλήρωσε αυθημερόν στις 15.46 τις διατυπώσεις επικυρώσεως, προκειμένου να καταστεί δυνατή η δημοσίευση του προσβαλλόμενου κανονισμού την επομένη ημέρα στην Επίσημη Εφημερίδα, προς άμεση θέση σε ισχύ και εφαρμογή.

79 Περαιτέρω, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι ακολουθούσε την πρακτική αυτή για τον καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή από το 1962.

80 Επιπλέον, επισήμανε ότι η διαδικασία και οι προθεσμίες δεν αποτέλεσαν το αντικείμενο καμίας αμφισβητήσεως εκ μέρους των κρατών μελών, στη συγκεκριμένη περίπτωση.

81 Η Επιτροπή διατείνεται ότι οι λόγοι στους οποίους στηρίζεται η πρακτική αυτή είναι να αποφεύγονται οι διαρροές, οι διαταράξεις της αγοράς και οι κερδοσκοπίες που θέτουν σε κίνδυνο τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης. Επισημαίνει ότι η διανομή του σχεδίου των μέτρων μετά τις 13.00 δικαιολογείται από το ότι, βάσει του άρθρου 16 του κανονισμού 376/2008, μετά τις 13.00 δεν μπορεί να κατατεθεί καμία έγκυρη αίτηση χορηγήσεως άδειας για την ίδια ημέρα. Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι λεπτομέρειες αυτές είναι απολύτως ουσιώδεις και το γεγονός ότι οι επιχειρηματίες θα γνώριζαν εκ των προτέρων την τυχόν μείωση του ποσού των επιστροφών θα τους έδινε τη δυνατότητα, μέσω του προκαθορισμού των επιστροφών, να κερδίσουν σημαντικά ποσά, τα οποία θα ήσαν καρποί αμιγούς κερδοσκοπίας, τούτο δε εις βάρος του προϋπολογισμού της Ένωσης, επιφέροντας εξάλλου σοβαρές διαταράξεις των αγορών. Η Επιτροπή ισχυρίζεται επίσης ότι οι επιχειρηματίες ενημερώνονται για τα μέτρα πριν από τη δημοσίευσή τους από διάφορους επαγγελματικούς οργανισμούς οι οποίοι έρχονται σε επαφή με τις αρμόδιες εθνικές διοικητικές αρχές.

82 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι τα προβληθέντα από την Επιτροπή επιχειρήματα δεν δικαιολογούν την υποβολή του σχεδίου του προσβαλλόμενου κανονισμού για πρώτη φορά κατά τη συνεδρίαση και ότι δεν τεκμαίρεται ότι υπήρχε κίνδυνος διαρροών.

83 Επομένως, πρέπει να εξετασθεί αν ο τρόπος με τον οποίο η Επιτροπή προέβη στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού συνάδει με τους κανόνες του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 182/2011.

84 Αρχικώς, πρέπει να εξετασθεί κατά πόσον ο κανονισμός 182/2011 επιτρέπει, καταρχήν, να υποβληθεί στην επιτροπή διαχειρίσεως σχέδιο κανονισμού κατά τη διάρκεια συνεδριάσεως.

85 Το άρθρο 3, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 182/2011 προβλέπει προθεσμία τουλάχιστον δεκατεσσάρων ημερών, μεταξύ της ημερομηνίας υποβολής του σχεδίου εκτελεστικής πράξεως και της ημερομηνίας συνεδριάσεως της επιτροπής διαχειρίσεως, η οποία πρέπει να τηρείται «εκτός από δεόντως δικαιολογημένες περιπτώσεις».

86 Επομένως, είναι δυνατόν να υπάρξει παρέκκλιση από τον κανόνα υποβολής των σχεδίων κανονισμού δεκατέσσερις ημέρες πριν από την ημερομηνία συνεδριάσεως της επιτροπής διαχειρίσεως, χωρίς ο κανονισμός 182/2011 να προβλέπει μια ελάχιστη προθεσμία η οποία πρέπει να τηρηθεί. Βάσει της διατυπώσεως «[ε]κτός από δεόντως δικαιολογημένες περιπτώσεις», η οποία περιλαμβάνεται στην αρχή της πρώτης περιόδου του άρθρου 3, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 182/2011, η πρώτη αυτή περίοδος δεν απαγορεύει την υποβολή σχεδίου κανονισμού κατά τη διάρκεια συνεδριάσεως.

87 Η δεύτερη περίοδος του άρθρου 3, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 182/2011 προβλέπει ότι η επιτροπή διαχειρίσεως εκδίδει τη γνώμη της σχετικά με το σχέδιο εκτελεστικής πράξης «εντός προθεσμίας την οποία μπορεί να καθορίσει ο πρόεδρος σύμφωνα με το επείγον του θέματος». Κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι από τη διατύπωση αυτή προκύπτει ότι πρέπει πάντοτε να υπάρχει προθεσμία και δεν μπορεί να είναι μηδενική, με συνέπεια να αποκλείεται υποβολή σχεδίου προς έκδοση κανονισμού κατά τη διάρκεια συνεδριάσεως.

88 Συναφώς, η Επιτροπή ορθώς τόνισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι, ακόμα και σε περίπτωση υποβολής του προς έκδοση σχεδίου κατά τη διάρκεια συνεδριάσεως, τα μέλη της επιτροπής διαχειρίσεως διαθέτουν πάντοτε «ένα χρονικό διάστημα» για να εξετάσουν το κείμενο. Συγκεκριμένα, ακόμα και σε περίπτωση υποβολής σχεδίου κανονισμού κατά τη διάρκεια συνεδριάσεως, η ψηφοφορία δεν λαμβάνει χώρα συγχρόνως με την υποβολή του σχεδίου, αλλά πάντοτε μετά την πάροδο ορισμένου χρονικού διαστήματος, τουλάχιστον λίγων λεπτών ή λίγης ώρας. Επομένως, η υποβολή του σχεδίου κατά τη διάρκεια της συνεδριάσεως δεν σημαίνει ότι υπήρξε μηδενική προθεσμία για τη γνώμη της επιτροπής διαχειρίσεως.

89 Ούτε η τρίτη περίοδος του άρθρου 3, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 182/2011, κατά την οποία οι «προθεσμίες χαρακτηρίζονται από αναλογικότητα και παρέχουν έγκαιρα και πραγματικά στα μέλη της επιτροπής δυνατότητες να εξετάσουν το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και να εκφράσουν τις απόψεις τους», απαγορεύει την υποβολή σχεδίου κανονισμού κατά τη διάρκεια της συνεδριάσεως. Συγκεκριμένα, όταν προθεσμία λίγων λεπτών ή, ανά περίπτωση, λίγης ώρας μεταξύ της υποβολής του σχεδίου κανονισμού στην επιτροπή διαχειρίσεως και της ψηφοφορίας αρκεί για να δοθεί πραγματικά στα μέλη της επιτροπής η δυνατότητα να εξετάσουν το σχέδιο της εκτελεστικής πράξης και να εκφράσουν τις απόψεις τους, η προθεσμία αυτή μπορεί να είναι «αναλογική» κατά την έννοια της τρίτης περιόδου του άρθρου 3, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 182/2011.

90 Η διατύπωση σύμφωνα με την οποία τα μέλη της επιτροπής διαχειρίσεως πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εξετάσουν το σχέδιο «έγκαιρα» πρέπει να νοηθεί με γνώμονα ότι η προθεσμία πρέπει, κατά την ίδια διάταξη, να είναι «αναλογική». Η διατύπωση «έγκαιρα» δεν σημαίνει οπωσδήποτε ότι το σχέδιο κανονισμού πρέπει να υποβάλλεται στην επιτροπή διαχειρίσεως πριν από την ημερομηνία της συνεδριάσεως. Όταν, υπό το πρίσμα των περιστάσεων, η προθεσμία λίγων λεπτών ή, ανά περίπτωση, λίγης ώρας θεωρείται «αναλογική», η εν λόγω υποβολή του σχεδίου πρέπει να θεωρηθεί ως πραγματοποιηθείσα «έγκαιρα» κατά την έννοια της τρίτης περιόδου του άρθρου 3, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 182/2011.

91 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 182/2011 δεν απαγορεύει, καταρχήν, υποβολή σχεδίου κανονισμού κατά τη διάρκεια συνεδριάσεως.

92 Συνεπώς, πρέπει να εξετασθεί αν, για την έκδοση του προσβαλλομένου κανονισμού, υπήρχε επαρκής αιτιολογία για να μην τηρηθεί η προθεσμία των δεκατεσσάρων ημερών η οποία πρέπει να τηρείται «[ε]κτός από δεόντως δικαιολογημένες περιπτώσεις», και αν η υποβολή του σχεδίου κατά τη διάρκεια της συνεδριάσεως έδωσε εν προκειμένω στα μέλη της επιτροπής διαχειρίσεως πραγματικά τη δυνατότητα να εξετάσουν το σχέδιο της εκτελεστικής πράξης και να εκφράσουν τις απόψεις τους.

93 Συναφώς, υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι η Επιτροπή απέστειλε με ηλεκτρονικό μήνυμα στα μέλη της επιτροπής διαχειρίσεως, δύο ημέρες πριν από την ημερομηνία της συνεδριάσεως, το έγγραφο που υποβλήθηκε στην επιτροπή διαχειρίσεως, ήτοι την αφορώσα την κατάσταση της αγοράς πουλερικών έκθεση. Το έγγραφο αυτό, το οποίο προσκόμισε η προσφεύγουσα ως παράρτημα στο δικόγραφο της προσφυγής της, έδωσε στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να πληροφορηθούν για την κατάσταση της αγοράς και να διαμορφώσουν ιδία άποψη σχετικά. Λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου του εγγράφου αυτού, το χρονικό διάστημα μεταξύ της αποστολής του και της ημερομηνίας της συνεδριάσεως ήταν επαρκές για να δοθεί στα μέλη της επιτροπής διαχειρίσεως η δυνατότητα να λάβουν λυσιτελώς γνώση των στοιχείων του εγγράφου αυτού, να διαμορφώσουν άποψη για την

κατάσταση της αγοράς και να προετοιμάσουν τυχόν ερωτήσεις προς την Επιτροπή κατά τη συνεδρίαση της επιτροπής διαχειρίσεως. Επισημαίνεται ότι το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 182/2011 δεν προβλέπει ιδιαίτερη προθεσμία για την αποστολή τέτοιων εγγράφων. Συγκεκριμένα, η προθεσμία δεκατεσσάρων ημερών που προβλέπεται στην πρώτη περίοδο του άρθρου 3, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 182/2011 αφορά μόνον την υποβολή του σχεδίου εκτελεστικής πράξεως και του σχεδίου ημερήσιας διατάξεως.

94 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι από το παράρτημα 9 του δικογράφου της προσφυγής προκύπτει ότι η πρόσκληση και η ημερησία διάταξη σχετικά με τη συνεδρίαση της επιτροπής διαχειρίσεως της 18ης Ιουλίου 2013 είχαν ημερομηνία 3 Ιουλίου 2013. Η προσφεύγουσα δεν ισχυρίζεται ότι δεν τηρήθηκε εν προκειμένω η προθεσμία των δεκατεσσάρων ημερών μεταξύ της ημερομηνίας υποβολής του σχεδίου της ημερησίας διατάξεως και της ημερομηνίας της συνεδριάσεως της επιτροπής διαχειρίσεως, η οποία προβλέπεται στην πρώτη περίοδο του άρθρου 3, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 182/2011.

95 Αφού παρέλαβαν την ημερήσια διάταξη της επιτροπής διαχειρίσεως, τα μέλη της επιτροπής διαχειρίσεως γνώριζαν ότι κατά τη διάρκεια του πρωινού της συνεδριάσεως θα παρουσιαζόταν η κατάσταση της αγοράς του κρέατος πουλερικών και των αυγών και ότι, μετά τις 13.00, η επιτροπή διαχειρίσεως θα καλείτο να εκδώσει τη γνώμη της επί σχεδίου κανονισμού περί καθορισμού των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του κρέατος πουλερικών. Το γεγονός αυτό έδωσε επαρκή χρόνο στα μέλη της επιτροπής διαχειρίσεως, εφόσον επιθυμούσαν, για να έρθουν σε επαφή με εμπλεκόμενους επιχειρηματίες ή επαγγελματικούς οργανισμούς, προκειμένου να ζητήσουν τη γνώμη τους σχετικά με την κατάσταση στην αγορά και το κατ' αυτούς ενδεδειγμένο ποσό επιστροφών κατά την εξαγωγή ή να ενημερωθούν για την κατάσταση στην αγορά από προσιτές στο κοινό πηγές.

96 Τέλος, η παρουσίαση της Επιτροπής για την κατάσταση στην αγορά, κατά το πρωινό της συνεδριάσεως της επιτροπής διαχειρίσεως της 18ης Ιουλίου 2013, έδωσε στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να ανταλλάξουν απόψεις και να ζητήσουν από την Επιτροπή όλες τις διευκρινίσεις που επιθυμούσαν σχετικά με την κατάσταση στην αγορά.

97 Τέλος, η Επιτροπή υπέβαλε το σχέδιο του προσβαλλόμενου κανονισμού το απόγευμα της συνεδριάσεως αυτής. Όσον αφορά το σχέδιο, υπενθυμίζεται ότι επρόκειτο για τυποποιημένο κανονισμό με επικαιροποιημένα μόνον τα αριθμητικά στοιχεία (βλ. σκέψη 77 ανωτέρω). Από το παράρτημα 10 του δικογράφου της προσφυγής προκύπτει ότι το σχέδιο του προσβαλλόμενου κανονισμού, όπως υποβλήθηκε στην επιτροπή διαχειρίσεως, ήταν φωτοτυπία του προηγούμενου κανονισμού με χειρόγραφη προσθήκη των νέων προτεινόμενων ποσών επιστροφών. Εξάλλου, από το έγγραφο αυτό προκύπτει ότι, πέραν του ποσού των επιστροφών, είχαν επέλθει μόνον αμιγώς τυπικές τροποποιήσεις, όπως η επικαιροποίηση της ημερομηνίας και του αριθμού του κανονισμού.

98 Συνεπώς, η μόνη επιπλέον πληροφορία το απόγευμα της συνεδριάσεως της 18ης Ιουλίου 2013, πέραν όσων γνώριζαν τα μέλη της επιτροπής διαχειρίσεως, ήταν το ακριβές ποσό των επιστροφών που πρότεινε η Επιτροπή. Επομένως, το κρίσιμο ζήτημα ήταν να επαρκεί η ταχθείσα από τον πρόεδρο της επιτροπής διαχειρίσεως προθεσμία όχι προς μελέτη του κειμένου του κανονισμού, αλλά προς ενημέρωση ως προς το προταθέν από την Επιτροπή μηδενικό ποσό και προς διαμόρφωση γνώμης ως προς την πρόταση αυτή.

99 Δεδομένου ότι τα μέλη της επιτροπής διαχειρίσεως είχαν επαρκή χρόνο, πριν από την ημερομηνία της συνεδριάσεως, για να διαμορφώσουν άποψη για την κατάσταση της αγοράς και ότι η κατάσταση της αγοράς είχε, εξάλλου, παρουσιαστεί κατά τη διάρκεια του πρωινού της συνεδριάσεως, τα εν λόγω μέλη ήσαν σε θέση να εκφέρουν αμέσως γνώμη επί της προτάσεως της Επιτροπής περί καθορισμού μηδενικών επιστροφών.

100 Επιπροσθέτως, τίποτα δεν εμπόδιζε τα κράτη μέλη να ζητήσουν πρόσθετες διευκρινίσεις από την Επιτροπή και να την καλέσουν να αιτιολογήσει λεπτομερέστερα την πρότασή της περί καθορισμού μηδενικών επιστροφών κατά την εξαγωγή. Τα κράτη μέλη είχαν επίσης τη δυνατότητα να λάβουν τον λόγο για να εξηγήσουν στα λοιπά μέλη της επιτροπής διαχειρίσεως ότι δεν θεωρούσαν δικαιολογημένο τον καθορισμό μηδενικού ποσού βάσει της καταστάσεως της αγοράς. Η προσφεύγουσα δεν διατείνεται ότι κάποιο μέλος της επιτροπής διαχειρίσεως εξέφρασε την επιθυμία να παρέμβει στη συζήτηση και δεν του επετράπη λόγω ελλείψεως επαρκούς χρόνου. Η Επιτροπή τονίζει ότι δεν περιόρισε τον χρόνο ομιλίας των κρατών μελών και, ως συνήθως, απάντησε σε όλες τις υποβληθείσες ερωτήσεις.

101 Εξάλλου, επισημαίνεται, όπως διευκρίνισε η Επιτροπή, χωρίς να αντικρουστεί επί του σημείου αυτού από την προσφεύγουσα, ότι κανένα μέλος της επιτροπής διαχειρίσεως δεν προέβαλε αντίρρηση όσον αφορά την υποβολή του σχεδίου του προσβαλλόμενου κανονισμού για πρώτη φορά κατά τη συνεδρίαση ούτε όσον αφορά την προθεσμία μεταξύ της υποβολής του σχεδίου του προσβαλλόμενου κανονισμού και της θέσεώς του σε ψηφοφορία.

102 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε ότι, όταν τα κράτη μέλη έλαβαν τα σχετικά με την κατάσταση της αγοράς στοιχεία δύο ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της επιτροπής διαχειρίσεως, θα μπορούσαν να θεωρήσουν ότι, λαμβανομένης υπόψη της εξελίξεως της αγοράς, η Επιτροπή θα προέτεινε τη διατήρηση του ποσού των επιστροφών κατά την εξαγωγή στο ίδιο επίπεδο με τον προηγούμενο κανονισμό. Κατά την προσφεύγουσα, η προσθήκη, κατά τη συνεδρίαση της επιτροπής διαχειρίσεως, του στοιχείου της μηδενικής επιστροφής άλλαξε πλήρως την κατάσταση.

103 Συναφώς, επισημαίνεται ότι αν ένα μέλος της επιτροπής διαχειρίσεως θεωρούσε, λαμβανομένης υπόψη της καταστάσεως της αγοράς που κοινοποιήθηκε δύο ημέρες πριν από την ημερομηνία της συνεδριάσεως, ότι η εξέλιξη της καταστάσεως της αγοράς δεν συνεπαγόταν τροποποίηση του ποσού των επιστροφών κατά την εξαγωγή και πληροφορείτο το απόγευμα της συνεδριάσεως της επιτροπής διαχειρίσεως ότι η Επιτροπή πρότεινε τον καθορισμό μηδενικών επιστροφών, είχε, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 182/2011, τη δυνατότητα να προτείνει τροποποιήσεις και ιδίως να προτείνει τη μη μεταβολή του καθορισθέντος με τον προηγούμενο κανονισμό ποσού.

104 Καίτοι η προσφεύγουσα διατείνεται ότι τα κράτη μέλη δεν είχαν τον χρόνο να συντονιστούν, δεν ισχυρίζεται ότι κάποιο κράτος μέλος αντιτάχθηκε στη θέση του σχεδίου του προσβαλλομένου κανονισμού σε ψηφοφορία. Επισημαίνεται ότι απόκειται στα κράτη μέλη και όχι στην προσφεύγουσα να αποφασίσουν αν χρειάζονται περισσότερο χρόνο για να έχουν τη δυνατότητα συντονισμού. Εξάλλου, κάθε κράτος μέλος είχε τη δυνατότητα να λάβει τον λόγο και να εξηγήσει στα λοιπά κράτη μέλη τους λόγους για τους οποίους θεωρούσε ότι δεν δικαιολογείται ο καθορισμός μηδενικών επιστροφών κατά την εξαγωγή, καλώντας έτσι τα λοιπά κράτη μέλη να καταψηφίσουν το σχέδιο του προσβαλλομένου κανονισμού.

105 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι το γεγονός ότι ο γενικός διευθυντής γεωργίας και αγροτικής ανάπτυξης προέβη στην επικύρωση ήδη στις 15.46 την ίδια ημέρα καταδεικνύει ότι δεν υπήρξε σοβαρή συζήτηση επί του θέματος των επιστροφών κατά την εξαγωγή.

106 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να απαιτεί τα μέλη της επιτροπής διαχειρίσεως να αφιερώνουν συγκεκριμένο χρόνο προς συζήτηση.

107 Στην Επιτροπή απόκειται να εκθέσει την κατάσταση της αγοράς και να δώσει στα μέλη της επιτροπής διαχειρίσεως τη δυνατότητα υποβολής ερωτήσεων και εκφράσεως των απόψεών τους επί της προτάσεως του εκτελεστικού κανονισμού. Όταν ελάχιστα κράτη μέλη επιθυμούν να θέσουν ερώτηση ή να λάβουν τον λόγο για να παρουσιάσουν τις παρατηρήσεις τους, η συζήτηση μπορεί να ολοκληρωθεί τάχιστα. Τούτο δεν σημαίνει ότι τα μέλη της επιτροπής διαχειρίσεως δεν είχαν πραγματικά δυνατότητες να εκφράσουν τις απόψεις τους, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 182/2011. Εξάλλου, υπενθυμίζεται ότι η κατάσταση της αγοράς είχε παρουσιασθεί και

συζητηθεί κατά τη διάρκεια του πρωινού της συνεδριάσεως της επιτροπής διαχειρίσεως και μόνον το προταθέν από την Επιτροπή ακριβές ποσό των επιστροφών συζητήθηκε κατά τη διάρκεια του απογεύματος.

108 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, εν προκειμένω, η προθεσμία μεταξύ της υποβολής του σχεδίου του προσβαλλόμενου κανονισμού και της ψηφοφορίας ήταν επαρκής για να δοθεί πραγματικά στα μέλη της επιτροπής διαχειρίσεως η δυνατότητα να εξετάσουν το εν λόγω σχέδιο και να εκφράσουν τις απόψεις τους.

109 Στη συνέχεια, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη δεύτερη περίοδο του άρθρου 3, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 182/2011, η προθεσμία για τη γνώμη της επιτροπής διαχειρίσεως καθορίζεται από τον πρόεδρο της επιτροπής αυτής σύμφωνα με το επείγον του θέματος.

110 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε κατ' ουσίαν ότι, αντιθέτως προς την κατάσταση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 14ης Ιανουαρίου 1987, Γερμανία κατά Επιτροπής (278/84, Συλλογή, EU:C:1987:2), στην οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή, δεν υπήρχε εν προκειμένω σημαντική διατάραξη της αγοράς δυνάμενη να δικαιολογήσει την υποβολή του σχεδίου του προσβαλλομένου κανονισμού για πρώτη φορά κατά τη συνεδρίαση.

111 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, ασφαλώς, η Επιτροπή δεν προέβαλε την ύπαρξη επείγοντος υπό την έννοια ότι η κατάσταση της αγοράς ήταν τέτοια ώστε να καθίσταται αναγκαία επείγουσα τροποποίηση του ποσού των επιστροφών. Εξάλλου, τέτοιου είδους κατάσταση θα επέτρεπε στην Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 164, παράγραφος 2, του κανονισμού 1234/2007, να τροποποιήσει το ποσό των επιστροφών μεταξύ δύο περιοδικών καθορισμών και μάλιστα χωρίς την επικουρία της επιτροπής διαχειρίσεως.

112 Με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, η Επιτροπή προέβη σε περιοδικό καθορισμό του ποσού των επιστροφών κατά την εξαγωγή και το γεγονός ότι ενέγραψε στις 3 Ιουλίου 2013 το σημείο αυτό στην ημερήσια διάταξη της 18ης Ιουλίου 2013 μαρτυρεί ότι δεν θεωρούσε ότι υπήρχε ιδιαίτερα επείγουσα κατάσταση για την προσαρμογή του ποσού των επιστροφών.

113 Πάντως, όπως τονίζει η Επιτροπή, δεν υπάρχει καμία αντίφαση μεταξύ του περιοδικού χαρακτήρα του καθορισμού των επιστροφών κατά την εξαγωγή και του γεγονότος ότι, την προκαθορισμένη για τον καθορισμό αυτόν ημέρα, συντρέχει εξαιρετικά επείγουσα ανάγκη ταχείας επεμβάσεως.

114 Από το γράμμα της δεύτερης περιόδου του άρθρου 3, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 182/2011 προκύπτει ότι εναπόκειται στον πρόεδρο της επιτροπής διαχειρίσεως και, επομένως, στον εκπρόσωπο της Επιτροπής, να κρίνει το επείγον. Η εξέταση του Γενικού Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της υπάρξεως πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως ή καταχρήσεως εξουσίας (βλ. συναφώς, απόφαση Γερμανία κατά Επιτροπής, σκέψη 110 ανωτέρω, EU:C:1987:2, σκέψη 13).

115 Διαπιστώνεται ότι με την ακολουθηθείσα από την Επιτροπή διαδικασία αποφεύγονται τυχόν διαρροές. Συγκεκριμένα, βάσει της κοινοποιήσεως του σχεδίου κανονισμού με αριθμητικά στοιχεία μόνον μετά τις 13.00 την ημέρα της ψηφοφορίας της επιτροπής διαχειρίσεως και της εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού αποφεύγεται κάθε κίνδυνος ένας επιχειρηματίας, αφού πληροφορηθεί ότι η Επιτροπή θα προτείνει μείωση του ποσού των επιστροφών, να έχει τη δυνατότητα υποβολής αιτήσεων χορηγήσεως πιστοποιητικών εξαγωγής με προκαθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τις οποίες ισχύουν τα προηγούμενα ποσά επιστροφών. Όπως εξήγησε η Επιτροπή, έχει εύλογο συμφέρον να αποφεύγονται τέτοιες κερδοσκοπίες δυνάμενες να υπονομεύσουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης. Η ακολουθηθείσα από την Επιτροπή διαδικασία διασφαλίζει ότι ο κανονισμός περί καθορισμού του νέου ποσού των επιστροφών μπορεί να τεθεί σε ισχύ την επομένη της συνεδριάσεως της επιτροπής διαχειρίσεως και το ακριβές προτεινόμενο ποσό κοινοποιείται μόνον όταν δεν μπορεί πλέον να κατατεθεί την ίδια ημέρα καμία έγκυρη αίτηση επιστροφών.

116 Εξάλλου διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή επισήμανε, απαντώντας σε γραπτή ερώτηση περί της συνήθους πρακτικής της, ότι οι υπηρεσίες της υποβάλλουν γενικώς στην ιεραρχία την πρότασή τους σχετικά με το ποσό των επιστροφών κατά την εξαγωγή δύο μόνον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της επιτροπής διαχειρίσεως και η απόφαση της ιεραρχίας λαμβάνεται γενικώς την παραμονή της συνεδριάσεως της επιτροπής διαχειρίσεως. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να προβεί στην αποστολή του σχεδίου του προσβαλλόμενου κανονισμού με τα προτεινόμενα ποσά συγχρόνως με την αποστολή του σχεδίου του προσβαλλόμενου κανονισμού, διότι δεν είχε ακόμη αποφασίσει ποια ποσά θα προτείνει. Η Επιτροπή έχει εύλογο συμφέρον, ακόμα και κατά τον περιοδικό καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή, να λαμβάνει υπόψη της τα πιο πρόσφατα δεδομένα που είναι διαθέσιμα μέχρι την ημερομηνία της συνεδριάσεως της επιτροπής διαχειρίσεως. Από το έγγραφο που υποβλήθηκε στην επιτροπή διαχειρίσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τα πιο πρόσφατα δεδομένα. Συναφώς, το εν λόγω έγγραφο περιλαμβάνει πίνακα σχετικά με τα πιστοποιητικά εξαγωγής για την εβδομάδα από 8 έως 14 Ιουλίου 2013, όπερ καταδεικνύει επικαιροποίηση των δεδομένων μερικές ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της επιτροπής διαχειρίσεως.

117 Δεν μπορεί να επικριθεί η επιλογή της Επιτροπής να καθορίσει την πρότασή της περί του ποσού των επιστροφών κατά την εξαγωγή μόλις την παραμονή της συνεδριάσεως της επιτροπής διαχειρίσεως. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή όφειλε να λάβει νωρίτερα τη σχετική απόφαση.

118 Περαιτέρω, επισημαίνεται ότι αποστολή του σχεδίου του προσβαλλόμενου κανονισμού χωρίς τα προτεινόμενα ποσά δεν θα είχε κανένα νόημα. Πράγματι, δεδομένου ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντιστοιχεί σε τυποποιημένο κανονισμό με επικαιροποιημένα μόνον τα αριθμητικά στοιχεία, τα κράτη μέλη γνώριζαν εκ των προτέρων το κείμενο του προσβαλλόμενου κανονισμού εκτός από τα ποσά των επιστροφών.

119 Συνεπώς, η προθεσμία για την έκδοση της γνώμης της επιτροπής διαχειρίσεως ήταν αναλογική και η περί του επείγοντος εκτίμηση της Επιτροπής δεν ενέχει ούτε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ούτε κατάχρηση εξουσίας.

120 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν παρέβη το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 182/2011.

[παραλειπόμενα]

Β— *Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως ο οποίος αντλείται από διαδικαστική πλημμέλεια και αναρμοδιότητα [παραλειπόμενα]*

201 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι ο εσωτερικός κανονισμός της Επιτροπής δεν προβλέπει τυπικώς ότι μια υπεξουσιοδότηση δοθείσα το 2004 ισχύει ακόμα το 2013, ενώ έχουν αλλάξει οι εξουσιοδοτούμενοι και οι εξουσιοδοτούντες, επισημαίνονται τα εξής.

202 Εξουσιοδότηση ή υπεξουσιοδότηση δεν χορηγείται σε φυσικό πρόσωπο, αλλά σε πρόσωπο που ασκεί ορισμένα καθήκοντα, ήτοι σε μέλος της Επιτροπής στο οποίο έχει ανατεθεί ένας συγκεκριμένος τομέας ή στον γενικό διευθυντή μιας δεδομένης γενικής διευθύνσεως. Επομένως, εξακολουθεί να ισχύει σε περίπτωση αλλαγής των προσώπων που ασκούν τα καθήκοντα αυτά.

203 Αντιθέτως προς όσα προφανώς υποστηρίζει η προσφεύγουσα, δεν απαιτείται να προβλέπει ρητώς ο εσωτερικός κανονισμός της Επιτροπής ότι μια συγκεκριμένη υπεξουσιοδότηση εξακολουθεί να ισχύει μετά την αλλαγή των προσώπων που είχαν την ιδιότητα του εξουσιοδοτούμενου ή του εξουσιοδοτούντος. Συγκεκριμένα, η δυνατότητα εξουσιοδοτήσεως ή υπεξουσιοδοτήσεως αποσκοπεί στην απαλλαγή του σώματος των Επιτρόπων ή του οικείου μέλους της Επιτροπής από τη λήψη αποφάσεων οι οποίες δεν απαιτούν τη μεσολάβηση του σώματος ή του εν λόγω επιτρόπου. Η

απόφαση εξουσιοδοτήσεως ή υπεξουσιοδοτήσεως αποσκοπεί στην κατανομή των αρμοδιοτήτων εντός της Επιτροπής και δεν πρόκειται για έκφραση εμπιστοσύνης όσον αφορά ένα συγκεκριμένο φυσικό πρόσωπο. Εκτός από συγκεκριμένη αντίθετη απόφαση, καμία αρμοδιότητα δεν ανατίθεται ad personam. Εν προκειμένω, οι αποφάσεις εξουσιοδοτήσεως και υπεξουσιοδοτήσεως αφορούν το μέλος της Επιτροπής που είναι επιφορτισμένο με τη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη και τον γενικό διευθυντή της ΓΔ Γεωργία και όχι ορισμένα ονομαστικώς προσδιοριζόμενα άτομα.

[παραλειπόμενα]

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η Tilly-Sabco φέρει τα δικαστικά έξοδά της, συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

4) Η Doux SA φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

5) Η Γαλλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ως παρεμβαίνουσα στη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Ιανουαρίου 2016.

(υπογραφές)